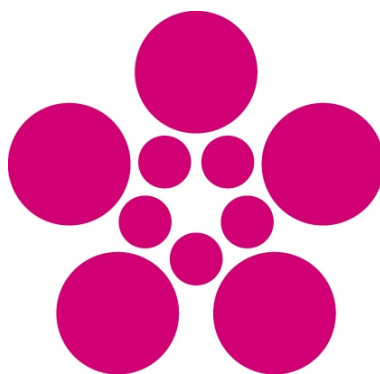

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: Ekonomika a management

studijní obor **Strukturální politika EU a rozvoj venkova**

spec. 10, verze 3

navazující magisterské studium

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Projektování venkovské krajiny	13
Regionální management	16
Management	20
Venkov v environmentálních souvislostech	23

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2021
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 26. 2. 2021
odevzdání diplomové práce	16. 4. 2021
příprava na státní závěrečnou zkoušku	17. 5. – 28. 5. 2021 (2 týdny)
státní závěrečné zkoušky	7. 6. 2021
podzimní termín SZZ	říjen 2021

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulta.cz) (sekce Studenti).

Odevzdání diplomové práce

Pro studenty všech studijních oborů navazujících magisterských studijních programů, kteří v akademickém roce 2020/2021 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 26. 2. 2021**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (červenci) akademického roku 2020/2021 platí následující pokyny:

- ⇒ **diplomové práce** u oborů navazujících magisterských studijních programů musí být odevzdány vedoucím práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 16. 4. 2021**;
- ⇒ studenti všech oborů navazujících magisterských programů odevzdají na studijním oddělení **7x teze** diplomové práce **nejpozději do 16. 4. 2021**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 16. 4. 2021** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své diplomové práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.

- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
 - a) používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - b) používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - c) komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - c) Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - d) Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - e) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - c) Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - d) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).

Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie
2. Projektování venkovské krajiny
3. Regionální management
4. Management
5. Venkov v environmentálních souvislostech

OKRUHY PRO SZZ – NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

studijní obor: STRUKTURÁLNÍ POLITIKA EU A ROZVOJ VENKOVA

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/SZEK)

(KEN - MIE2/KMI2N Mikroekonomie 2, KEN - MAE2/KMA2N Makroekonomie 2)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Strukturální politika EU a rozvoj venkova

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty, dokonalé komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice.

2. PRODUKCE

Popis technologických omezení. Produkční funkce v krátkém období. Produkční funkce v dlouhém období, technická míra substituce, nákladové optimum.

3. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka, minimalizace nákladů, Optimální velikost závodu. Vliv změny cen vstupů na náklady firmy. Příjmy firmy celkové, průměrné a mezní v různých tržních strukturách.

4. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE,

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou. Výstup, nabídka v krátkém a dlouhém období, efektivnost.

6. ROZHODOVÁNÍ MONOPOLISTICKÉ FIRMY O VÝSTUPU A CENĚ,

Firma v monopolistické konkurenci v krátkém období. Rovnováha v dlouhém období. Chamberlinův model. Efektivnost monopolistické konkurence.

7. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH OLIGOPOLU

Duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her, věžňovo dilema,

výplatní matice.

8. VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Efektivnost, Edgeworthův diagram, efektivní alokace. Efektivnost ve výrobě. Směna, efektivnost směny. Výrobně spotřební efektivnost. Dosahování všeobecné rovnováhy.

9. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ – TRH PRÁCE

Volba optimálního poptávaného množství práce v krátkém a dlouhém období. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce.

10. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ - TRH KAPITÁLU

Investiční rozhodování. Reakční křivky. Investiční rozhodování v kontextu rizika.

11. EKONOMIE RIZIKA A NEJISTOTY

Ekonomické chování za rizika a nejistoty. Formy redukce rizik, riziko a poptávka. Nástroje a postupy při rozhodování v podmínkách nejistoty.

12. TRŽNÍ SELHÁNÍ A MIKROEKONOMICKÁ POLITIKA STÁTU

Institucionální rámec ekonomiky, mikroekonomická politika zaměřená na překonání tržních selhání. Externality a podmínky efektivnosti. Veřejné statky a efektivnost, optimální množství veřejného statku. Asymetrická informace, morální hazard.

13. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplikátory a multiplikační efekty.

14. MAKROEKONOMICKÁ INVESTIČNÍ FUNKCE

Makroekonomická investiční funkce, makroekonomická investiční poptávka.

15. KŘIVKA IS

Křivka IS - význam křivky IS, charakteristika IS funkce, determinanty IS funkce, IS funkce v keynesiánském a monetaristickém přístupu. Parametr citlivosti investic na úrokovou míru. Faktory ovlivňující parametr b.

16. KŘIVKA LM

Křivka LM - význam křivky LM, rovnováha na trhu peněz, charakteristika a odvození

křivky LM, determinanty LM funkce.

17. MODEL IS-LM A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání.

18. AKOMODAČNÍ POLITIKA

Fiskální politika a její účinky v modelu IS-LM. Monetární politika a její účinky v modelu IS-LM. Transmisní mechanismus.

19. SPOTŘEBA A SPOTŘEBNÍ FUNKCE

Makroekonomická spotřební funkce. Teorie životního cyklu. Teorie permanentního důchodu. Spotřeba – empirie.

20. INVESTICE DO FIXNÍHO KAPITÁLU, DO BYTOVÉ VÝSTAVBY A DO ZÁSOB.

Investice do fixního kapitálu. Žádoucí kapitálová zásoba. Nájemný náklad kapitálu. Přizpůsobení kapitálové zásoby. Akcelerační model. Investice do bytové výstavby. Q-teorie investic. Investice do zásob. Zásoby v hospodářském cyklu.

21. OTEVŘENÁ EKONOMIKA, MOBILITA KAPITÁLU

Teorie měnového kurzu. Úrokový diferenciál. Mobilita kapitálu.

22. MODEL IS – LM – BP

Platební bilance a křivka BP. Analýza modelu IS-LM-BP. Dokonalá kapitálová mobilita v podmínkách pevných a pružných měnových kurzů a účinky fiskální a monetární politiky. Politika „ožebrač bližního svého“.

23. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

24. AGREGÁTNÍ NABÍDKA

Agregátní nabídka v krátkém a dlouhém období. Odvození křivky agregátní nabídky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní nabídky. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání.

25. AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Odvození křivky agregátní poptávky. Rovnice křivky agregátní poptávky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní poptávky. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

26. TEORIE DRŽBY PENĚZ, NABÍDKA PENĚZ

Poptávka po penězích. Základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory.

27. NEZAMĚSTNANOST, INFLACE, ROZPOČTOVÉ DEFICITY A VÝSTUP

Mzdová strnulost. Lucasova křivka agregátní nabídky. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

Literatura:

Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (2000). *Mikroekonomie II*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Hořejší, B., Soukupová, J., Macáková, L., & Soukup, J. (2018). *Mikroekonomie* (6. aktualizované a doplněné vydání). Management Press.

Holman, R. (2007). *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz* (2. aktualizované vydání). C.H. Beck.

Krugman, P. R., & Wells, R. (c2013). *Microeconomics* (3rd ed). Worth Publishers.

Faltová Leitmanová, I., & Hladký, J. (2005). *Makroekonomie II*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.

Dornbusch, R., Fischer, S., & Startz, R. (2018). *Macroeconomics* (Thirteenth edition). McGraw-Hill Education.

Holman, R. (2018). *Makroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. vydání). C.H. Beck.

Mach, M. (2001). *Makroekonomie II: pro magisterské (inženýrské) studium* (Vydání třetí (dotisk)). Melandrium.

Předmět SZZ: Projektování venkovské krajiny (KRM/SZPVK)

(KRM – PVK/KPVK Projektování venkovské krajiny, KRM – POZU/KPOZU Pozemkové úpravy)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Strukturální politika EU a rozvoj venkova

- 1a) Vývoj pojmu krajina v evropském myšlení na příkladu krajinomalby
- 1b) Pan-evropská typologie zemědělské krajiny sensu Meeus – přístup a příklady 13 megatypů
- 2a) Zakládající vědecká definice krajiny - A. von Humboldt a pokračovatelé v krajinné ekologii, konstrukce pojmu krajina jako „landscape“
- 2b) Uvedte vegetační stupně v ČR - biogeografická diference krajiny
- 3a) Definice krajiny v Evropské úmluvě o krajině, co přináší Úmluva nového v ochraně krajiny
- 3b) Krajinné plánování – jeho cíle a obecná metodika
- 4a) Kulturní kořeny pojmu krajina v Evropě a v jiných kulturách (Asie, Austrálie)
- 4b) Přehled používaných metodik KES, jejich porovnání
- 5a) Uvedte na příkladech pojem ekosystém, metodologické problémy jeho vymezení
- 5b) Trvalá udržitelnost – definice, aplikace ochrany krajiny - zákon č. 114/92 Sb.
- 6a) Uvedte pojem biosféra a biosféra 2, jejich vzájemný vztah
- 6b) Výpočet KES podle metodiky Miklóse: Jaký bude výsledek a o jakou krajinu se jedná?
- Zadání: 10ha orná půda, 10ha vinice, 5 ha rybník, 5ha pastviny, 3ha zastavěná plocha obce, 2ha sklady, 5ha polní letiště se zpevněnými drahami bez TTP. Koeficienty: pole - 0,14; louky - 0,62; pastviny - 0,68; zahrady - 0,5; ovocné sady - 0,3; lesy, voda, mokřady - 1,00; ostatní - 0,10 (+ lada - 0,62, vinice - 0,3, skály - 0,4, liniová spol. - 0,4)
- 7a) Uvedte pojem Gaia, představitele, koncept, vztah Gaia a biosféra
- 7b) Výpočet KES podle metodiky Míchala: Jaký bude výsledek a o jakou krajinu se jedná?
- Zadání: 10ha orná půda, 10ha vinice, 5 ha rybník, 5ha pastviny, 3ha zastavěná plocha obce, 2ha sklady, 5ha polní letiště se zpevněnými drahami bez TTP.
- 8a) Uvedte pojem ekologie a environmentalismus, jejich vzájemný vztah
- 8b) Cíle pozemkových úprav a jejich krajinotvorná funkce

- 9a) Co je to KES, princip a účel
- 9b) Pan-evropská typologie zemědělské krajiny sensu Meeus – identifikace vybraných megatypů dle fotografií, jejich popis
- 10a) Jaké jsou hlavní změny současné evropské krajiny – uveďte na příkladech s využitím megatypů
- 10b) Územní plán – úkoly a nástroje územního plánu
- 11a) Vysvětlíte pojem ekologie, ekologická hierarchie
- 11b) Pan-evropská typologie zemědělské krajiny sensu Meeus – identifikace vybraných megatypů dle fotografií, jejich popis
- 12) Předmět a cíle pozemkových úprav (druhy pozemkových úprav)
- 13) Jednoduché a komplexní POZU
- 14) Krajinný ráz a jeho opora v zákoně
- 15) Zahájení řízení POZU, za jakých podmínek, účastníci řízení
- 16) Protierozní opatření v rámci POZU (agrotechnická, organizační, technická)
- 17) Plán Společných zařízení (protierozní opatření, zpřístupnění pozemků, zásady a plánování cestních sítí, vodohospodářská a protipovodňová opatření)
- 18) Univerzální rovnice pro výpočet dlouhodobé ztráty půdy erozí – USLE
- 19) Význam POZU pro vlastníky a uživatele a pro katastr nemovitostí
- 20) Návrh nového uspořádání pozemků (pravidla uspořádání a výměny pozemků)
- 21) ÚSES – jeho prvky a smysl
- 22) Posuzování vlivů na životní prostředí principy EIA a SEA
- 23) Financování POZU

Literatura:

Evropská úmluva o krajině 2000: Nové znění 12/2017 Sb. m. s. Dostupné z: [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/evropska_umluva_o_krajine_smlouva/\\$FILE/OZV_cesky_text_EoUK_20170220.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/evropska_umluva_o_krajine_smlouva/$FILE/OZV_cesky_text_EoUK_20170220.pdf)

Fanta, J., Petřík, P., & Macková, J. (2017). Krajina jako společné dílo našeho hospodaření a přírody. Praha: Academia. Kapitola dostupná z:

<https://www.academia.cz/uploads/media/preview/0001/03/f5f55b943b22e9ed830254d054df0fd121a13e84.pdf>

Löw, J., & Míchal, I. (2003). *Krajinný ráz*. Lesnická práce, s.r.o., 1. vydání, Kostelec nad Černými lesy.

Předpis č. 123/2017 Sb., zdroj: SBÍRKA ZÁKONŮ ročník 2017, článek 44, ze dne 20. 4. 2017 ke změně zákona 114/1992 Sb. Dostupné z: <http://www.sagit.cz/info/sb17123>

Richtr, J. (2015). Ekologické paradigma v krajinném plánování a role krajinářské architektury v ČR. *Fórum ochrany přírody* 04/2015, str. 27-29.

Sklenička, P. (2011). *Pronajatá krajina*. Centrum pro krajinu, s.r.o.

Sklenička, P. (2017). Krajinná ekologie v systému krajinného plánování České republiky. *Život. Prostr.*, Vol. 41, No. 3, p. 126 – 130.

Dostupné z: http://147.213.211.222/sites/default/files/2007_3_126_130_sklenicka.pdf

Svobodová, K. (2011). Krajina a krajinný ráz ve strategickém plánování. *Fakulta architektury ČVUT v Praze. Ústav prostorového plánování*. Dostupné z:

http://cvut.mapovyportal.cz/krajina_krajinny_raz.pdf

Petřík, P., Macková, J., & Fanta, J. (2017). *Krajina a lidé*. Praha: Academia.

Anonymus (2016). *Technický standard dokumentace plánu společných zařízení v pozemkových úpravách (aktualizovaná verze 2016)*. Státní pozemkový úřad, Praha. Dostupné z: <https://www.spucr.cz/pozemkove-uprav/pravni-predpisy-a-metodiky/metodicky-navod-k-provadeni-pozemkovych-uprav-a-technicky-standard-planu-spolecnych-zarizeni>

Homoláčová J. & Groušlová K. (2019). *Metodický návod k provádění pozemkových úprav ve znění změny č. 3*. Státní pozemkový úřad, Praha. Dostupné z: <https://www.spucr.cz/pozemkove-uprav/pravni-predpisy-a-metodiky/metodicky-navod-k-provadeni-pozemkovych-uprav-a-technicky-standard-planu-spolecnych-zarizeni>

Westra, L., Bosselmann, K., & Zambrano, V., et al. (2019). *Ecological Integrity and Land Uses – Sovereignty, Governance, Displacements and Land Grabs*. New York: Nova Science Publishers.

Šimek, M., & kol. (2019). *Živá půda (2) – Ekologie, využívání a degradace půdy*. Praha: Academia.

Předmět SZZ: Regionální management (KRM/SZREM)

(KRM - REM2/KREM2 Regionální management 2, KRM- REPR/KREPR Regionální projektování)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Strukturální politika EU a rozvoj venkova

1. TEORIE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Vysvětlení základního členění teorií (divergenční vs. konvergenční). Hlavní vývojové etapy teorií regionálního rozvoje. Hlavní ekonomické teorie regionálního rozvoje (neoklasické, teorie skupiny jádro-periferie, strukturalistické a institucionální směry). Současné trendy a vývoj v teoretických konceptech regionálního rozvoje.

2. FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ EKONOMICKOU ÚROVEŇ REGIONU

Obecný kontext faktorů ovlivňujících regionální rozvoj. Základní členění faktorů regionálního rozvoje. Vliv faktorů regionálního rozvoje na typologii regionů.

3. REGIONÁLNÍ POLITIKA A DŮVODY JEJÍ EXISTENCE, ÚČEL, ROZDÍLY MEZI TRADIČNÍM A SOUČASNÝM POJETÍM, ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE

Základní typologie důvodů pro existenci regionální politiky. Smysl a účel regionální politiky. Tradiční a současné pojetí regionální politiky v členění dle typů a zaměření intervencí, zapojených subjektů, forem financování. Rozlišení základní terminologie, tj. regionální politika vs. Regionální plánování vs. Politika územního rozvoje vs. Územní plánování.

4. HISTORICKÝ VÝVOJ REGIONÁLNÍ POLITIKY

Hlavní aspekty vzniku evropského integračního procesu a rozlišení vzniku regionální politiky (30. léta 20. st.), rozlišení vzniku evropské regionální politiky (70. léta 20. st.), rozlišení vzniku strukturální politiky (80. léta 20. st.).

5. PŘÍSTUPY K REGIONÁLNÍ POLITICE EU, PRINCIPY A CÍLE

Zaměření regionální politiky EU a její pozice v rámci strukturální politiky EU. Principy regionální politiky. Základní cíle regionální politiky v období 2007 – 2013 vs. 2014 – 2020, kontext přípravy programového období 2021 - 2027.

6. EVROPSKÉ STRUKTURÁLNÍ A INVESTIČNÍ FONDY (VČETNĚ FINANČNÍCH NÁSTROJŮ POLITIKY SOUDRŽNOSTI A PŘÍSLUŠNÝCH SUBJEKTŮ – NAPŘ. EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY)

Evropské strukturální a investiční fondy, včetně jejich rámcového zaměření. Souvislosti a nastavení tzv. finančních nástrojů (např. zvýhodněné úvěry, záruky, kapitálové vstupy). Pojetí územní dimenze v II. pilíři SZP EU (tj. politika rozvoje venkova).

7. ZÁKLADNÍ AKTÉŘI REGIONÁLNÍ POLITIKY V ČR A EU

Členění aktérů regionální politiky na národní, regionální a místní úrovni. Kompetence aktérů regionální politiky na národní, regionální a místní úrovni. Odlišení aktérů ovlivňujících českou regionální politiku a aktérů zapojených do regionální politiky EU (role Evropské komise, Rady EU, Evropského parlamentu, Evropský výbor regionů).

8. FORMOVÁNÍ REGIONÁLNÍ ÚROVNĚ V ČESKU PO ROCE 1990

Základní odlišení formování regionální úrovně v Česku v období 1990 – 1995 (souvislosti se zahájením transformace ekonomiky), období 1996 – 1999 (dopady transformace a prvopočátky regionální úrovně a regionální politiky), období 2000-2004 (předvstupní období), období 2004 – 2006 (první zkrácené programové období), základní porovnání formování regionální úrovně ČR v období 2007-2013 vs. 2014-2020 vs. 2021-2027.

9. PROGRAMOVÁNÍ V KONTEXTU SOUSTAVY STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ ČR

Strategické řízení (vymezení, proces), strategická analýza, programy rozvoje (krajské, mikroregionální, místní), strategické dokumenty a programy v ČR. Programování na místní úrovni – struktura programů rozvoje obcí a dosavadní zkušenosti v ČR.

10. PROGRAMOVÁNÍ V KONTEXTU SOUSTAVY STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ EU

Programování, specifika přístupu EU ve strategickém plánování, strategické dokumenty EU týkající se ESIF – Evropských strukturálních a investičních fondů.

11. IMPLEMENTACE STRUKTURÁLNÍ POLITIKY EU – ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A SOUVISLOSTI

Implementační struktura operačního programu – kompetence hlavních subjektů (ŘO – ZS – Příjemce – CS). Pravidlo $n+2/n+3$ – vymezení a dosavadní zkušenosti v ČR. Obecně platná pravidla pro způsobilost výdajů. Typy a základní charakteristika operačních programů v ČR.

12. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Základní rozdíl mezi monitoringem a evaluacemi, a dále mezi kontrolou/auditem a evaluacemi. Zaměření a smysl monitoringu, typologie a pravidla pro stanovení monitorovacích indikátorů. Evaluace – základní typologie, účel.

13. ÚZEMNÍ VZTAHY MĚST A VENKOVA A SPECIFIKA MANAGEMENTU JEJICH ROZVOJE

Vztah a synergie Politiky soudržnosti EU a Politiky rozvoje venkova EU. Venkovský prostor a jeho specifika v případě ČR. Vztahy měst a venkova, urbanizační procesy.

14. ZÁSADY PROJEKTOVÉHO MANAGEMENTU

Projektový management a management projektů (odlišení). Zdroje projektu (finanční, lidské, fyzické, časové), trojimperativ projektu. Základní přístupy k tvorbě projektů, pravidla projektového managementu.

15. PROJEKTOVÝ CYKLUS

Vysvětlení pojmu projektový cyklus. Vysvětlení jednotlivých fází projektového cyklu. Uvedení konkrétních možných příkladů v jednotlivých fázích projektového cyklu.

16. TVORBA ROZPOČTU PROJEKTU

Pojem rozpočet a jeho struktura. Faktory ovlivňující velikost a strukturu rozpočtu projektu. Role rozpočtu v rámci projektového managementu (ex-ante, průběžně a ex-post).

Literatura:

Blažek, J., & Uhlíř, D. (2011). *Teorie regionálního rozvoje: Nástin, kritika, implikace*, 2. přeprac. a rozš. vydání, Praha, Karolinum.

Borůvková, J., & Minařík, B., & Vystrčil, M. (2013). *Analýza v regionálním rozvoji*. Praha: Professional Publishing.

Cini, M., & Perez- Solorzano Borragan, N. (2015). *European Union Politics*. 5 Revised edition. GB: Oxford University Press.

Čadil, J. (2010). *Regionální ekonomie (teorie a aplikace)*. C. H. BECK, Praha.

Hrabánková, M., & Boháčková, I. (2008). *Strukturální politika EU*. C. H. BECK, Praha.

Kouřilová, J., Květoň, V., Pělucha, M., & Wokoun, R. (2012). *Synergie vztahu město-venkov*. Praha: Alfa Nakladatelství.

Marek, D., & Kantor, T. (2009). *Příprava a řízení projektů strukturálních fondů Evropské unie*. Společnost pro odbornou literaturu – Barrister & Principál, Brno.

Pavlík, M., & kol. (2019). *Regiony budoucnosti – spolupráce, bezpečí, efektivita*. Praha: Grada.

Pělucha, M., & kol. (2012). *Venkov na prahu 21. století*. Praha: Alfa Nakladatelství.

Štefánek, R. (2011). *Projektové řízení pro začátečníky*. Brno: Computer Press.

Wokoun, R., Mates, P., Kadeřábková, J., aj. (2011). *Základy regionálních věd a veřejné správy*. Plzeň: Aleš Čeněk.

Wokoun, R. (2012). Konkurenceschopnost regionů Evropské unie a České republiky. Ústí nad Labem: Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Zahradník, P. (2017). Kohezní politika Evropské unie. Praha: C. H. Beck.

Internetové zdroje:

<http://www.mmr.cz/>

<http://www.strukturalni-fondy.cz/>

www.regionalnirozvoj.cz

<http://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

(Pozn.: Relevantní jsou studijní skripta MMR u oboru státní služby č. 47, tj. "Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy")

MMR: <https://mmr.cz/getmedia/58c57a22-202d-4374-af5d-cbd8f9454adb/SRR21.pdf.aspx?ext=.pdf>

MMR: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

<https://www.dotaceeu.cz/getmedia/52360afb-7485-4bba-9e83-862f62e72c12/ESI-fondy-v-kostce-3-vyd-web.pdf.aspx?ext=.pdf>

https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Management (KŘE/SZMAN)

(KŘE – PMAN/KPMAN Procesní management, KŘE – SPF/QSPF Strategie a projektování firmy)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Strukturální politika EU a rozvoj venkova

1. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ OBECNĚ

Historický vývoj strategického managementu, pojem strategie, představitelé, vize, poslání, cíle, akční plány, Baumolův model firmy.

2. ZÁKLADNÍ STRATEGIE PODNIKU

Strategie dle: Portera, Robinsona a Pearce, Jaucha a Gluecka, Milese a Snowa, Kotlera, Ansoffa

3. ZÁKLADNÍ ANALÝZY PODNIKU

PESTEL, Porterův model, BCG matice, SWOT, GE matice, Finanční analýza, Funkcionálních oblastí

4. BALANCED SCORECARD A KPI

BSC obecně, Perspektivy, Ukazatele, Scorecardy, Hlavní KPI pro řízení podniku

5. BUSINESS MODEL

Využití, výhody, stavební prvky, koncepty.

6. ZNALOSTNÍ MANAGEMENT A KOMPETENCE

Data, Informace, Znalosti, Dimenze znalostí, Znalostní zaměstnanci (algoritmické a heuristické pozice), kompetence a jejich vývoj, kompetenční modely, Národní soustava povolání.

7. ZAVEDENÍ A KONTROLA STRATEGIE

Faktory usnadňující zavedení, strategie jako dokument, procesy při zavedení, hodnocení strategie, predikce budoucího vývoje podnikatelského prostředí ČR, Inovace, Společenská odpovědnost firem

8. START-UP

Pojem, formy a způsoby podpory, proces start-up, strategie prodeje myšlenky, financování, Organizační struktura, vývojové fáze podniku: Greiner, Adizes, Miller a Friesen, Churfill.

9. VLIV MANAŽERA NA STRATEGII

Manažer x leader, Covey, Adair, vůdcovství, typy moci, autorita, manipulativní chování, Efektivní řízení času, Generace time-managementu, Cirkadiální rytmy, Eisenhowerův princip, zásady osobního rozvoje, prokrastinace

10. SPECIFIKA STRATEGICKÉHO ŘÍZENÍ MSP

Doporučené strategie, specifika, rodinné podnikání, nástupnictví, strategické modely

11. PODSTATA PROCESNÍHO ŘÍZENÍ

Vymezení základních pojmů. Charakteristika procesně řízených podniků. Rozdíl mezi funkčním a procesním řízením. Koncepte procesního řízení. Typy procesů.

12. PROCESNÍ MAPY A METODY MAPOVÁNÍ PROCESŮ

Procesní mapy. SIPOC. Dráhové diagramy. Procesní mapy v ARIS. EPC diagramy.

13. MONITOROVÁNÍ, ZLEPŠOVÁNÍ A ZAVÁDĚNÍ PROCESŮ

Procesní cyklus, úrovně výkonnosti procesů. Procesní analýzy. Principy procesního řízení, priority procesů. Měřítko výkonnosti procesů. EFQM, CAF. Certifikace, controlling, audit, reporting.

14. IMPLEMENTACE PROCESNÍHO MANAGEMENTU

Podstata leadershipu, self-management, time-management, kompetence k vůdcovství a jejich rozvoj. Podstata týmu, koučování, princip 3 S, princip motivace.

15. PRINCIPY PROCESNÍHO MANAGEMENTU A JEJICH ZAVÁDĚNÍ

Principy procesního managementu a jejich podstata. Týmová spolupráce. Princip 3S. Metoda 3P. Teorie omezení. 5 kroků při aplikaci teorie omezení.

Literatura:

Armstrong, M. (2016). *Armstrong's handbook of strategic human resource management*. London ; Philadelphia ; New Delhi: Kogan Page Ltd.

Kotler, P., & Kotler, M. (2013). *8 strategií růstu: jak ovládnout trh*. Brno: BizBooks.

Tichá, I., & Hron, J. (2016). *Strategické řízení*. Praha: PEF ČZU.

Fotr, J., Vacík, E., Špaček, M., & Souček, I. (2017). *Úspěšná realizace strategie a strategického plánu*. Praha: Grada.

Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). Tvorba business modelů. Brno: BizBooks.

Parmenter, D. (2008). Klíčové ukazatele výkonnosti: rozvíjení, implementování a využívání vítězných klíčových ukazatelů výkonnosti (KPI). Praha: Česká společnost pro jakost.

Plamínek, J., & Fišer, R. (2005). Řízení podle kompetencí. Praha: Grada Publishing.

Rolínek, L. (2008). Procesní management: vybrané aspekty. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.

Řepa, V. (2012). Procesně řízená organizace. Praha: Grada.

Kotter, J. P. (2008). Vedení procesu změny. Praha: Management Press.

Weske, M. (2019). Business process management: Concepts, languages, architectures. Berlin, Germany: Springer.

Předmět SZZ: Venkov v environmentálních souvislostech (KRM/SZVES)

(KRM – ESZE/KESZE Environmentální souvislosti znalostní ekonomiky, KRM – ENE/QENE Environmentální ekonomika)

Navazující magisterský studijní program N6208

Studijní obor: Strukturální politika EU a rozvoj venkova

1. VYMEZENÍ A DEFINICE ZNALOSTNÍ EKONOMIKY

Hlavní rysy znalostní ekonomiky; Znalostní ekonomika v dokumentech EU; Globalizace a role technologií; Znalosti, data informace, tacitní a explicitní znalost; Role informací ve společnosti; právo na informace; otevřená data.

2. BIOEKONOMIKA A CIRKULÁRNÍ EKONOMIKA

Bioekonomika v politických dokumentech EU, USA. Definice bioekonomiky, různé přístupy. Regionální rozměr bioekonomiky, úskalí aplikace bioekonomiky v globálním měřítku.

3. TRVALE UDRŽITELNÝ ROZVOJ A INDIKÁTORY

Udržitelný rozvoj a klíčové otázky, tři dimenze; Silná a slabá definice trvale udržitelného rozvoje; Zpráva Naše společná budoucnost; Typy indikátorů, zelené účetnictví; GPI, ISEW, Ekologická stopa.

4. ZELENÁ EKONOMIKA

Dokument Nový zelený úděl; Tři krize, na které reaguje a chce vyřešit zelená ekonomika; Zelená ekonomika a zelený růst, investice; Kdo zaplatí zelené inovace a jak se nastartuje zelený růst; Udržitelný Nerůst.

5. SROVNÁNÍ EKOLOGICKÉ ENVIRONMENTÁLNÍ A NEOKLASICKÉ EKONOMIE

Otevřený a uzavřený model ekonomie; Adam Smith a nové podmínky současné společnosti Antropocén; Kdy a proč vznikla environmentální a ekologická ekonomie a jak se liší; Zákony termodynamiky a jejich ekonomická interpretace.

6. EXTERNALITY- JEJICH VZNIK A INTERNALIZACE

Co jsou to externality – externí náklady; Důvody vzniku externích nákladů a jejich členění; Způsoby internalizace externalit- systém příkazu a kontroly, ekonomické nástroje; Vlastnická práva a Coasův teorém; Ekonomické a fyzikální znečištění.

7. NÁKLADY

Mrtvé – vysvětlení, příklady; Utopené - vysvětlení, příklady; Marginální- vysvětlení, příklady; Náklady obětovaných příležitostí- vysvětlení, příklady.

8. EKONOMICKÉ NÁSTROJE – POZITIVNÍ A NEGATIVNÍ STIMULACE

Dotace – podstata a kde se používají; Zálohový systém; Dobrovolné dohody - charakteristika, výhody pro stát a pro podniky; Daně, poplatky a pokuty - charakteristika rozdílů a výhod a nevýhod jednotlivých nástrojů.

9. ZELENÉ DANĚ

Rozdíl mezi daněmi a poplatky; Ekologická daňová reforma v ČR a její etapy; Čistá daň dle Pigoa a ekologická daň; výjimky z ekologické daně, dvojí efekt ekologických daní.

10. OBCHODOVATELNÁ POVOLENÍ S EMISEMI CO₂

Kde vznikla tato metoda; Kdy a proč se v EU začalo obchodovat s CO₂; Proč se obchoduje právě s CO₂, na čem závisí cena povolenky; Národní alokační plán, benchmarking a grandfathering.

11. NÁKLADOVĚ ZISKOVÁ ANALÝZA (CBA) A ROLE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Role času v hodnocení projektů- diskontování; Vliv výše diskontní sazby na životní prostředí; Jaká musí být splněna podmínka v rámci CBA, aby se společnost rozhodla efektivně.

12. METODY OCEŇOVÁNÍ PŘÍRODY

Argumenty pro a proti oceňování; Metody využívající poptávkovou křivku -vyjmenovat a jednu charakterizovat; Metody nevyužívající poptávkovou křivku - vyjmenovat a jednu charakterizovat.

13. EXPERTNÍ METODY OCEŇOVÁNÍ PŘÍRODY

Charakterizovat Hessenskou metodu, metodu bodového ocenění biotopů; Na čem záleží cena jednoho bodu biotopu; Metoda oceňování ekosystémových služeb; Příklad klánovického lesa.

14. METODA PODMÍNĚNÉHO OCEŇOVÁNÍ

Charakteristika metody, historie vzniku; První použití této metody; Ochota platit, ochota akceptovat; Nedostatky metody; Praktické příklady použití.

15. METODA HÉDONICKÁ A METODA DOPRAVNÍCH NÁKLADŮ

Charakteristika hédonické metody, historie vzniku; použití této metody; Charakteristika metody dopravních nákladů, historie vzniku; použití této metody.

16. GLOBÁLNÍ EKONOMIKA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Globalizace a její charakteristika, definice, rysy; Role zahraničního obchodu a životní prostředí; Lokální systém měny LETS; Umělá měna bitcoin.

Literatura:

Cudlínová, E. (2006). Ekologická ekonomie a životní prostředí. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.

Kadrnožka, J. (2010). Země se ubrání. Brno: Akademické nakladatelství CERM.

Kislingerová, E. a kol. (2011). Nová ekonomika – Nové příležitosti? Praha: C. H. Beck.

Krause, J. (2020). Podniková environmentální strategie. Praha: Wolters Kluwer ČR.

Nováček, P. (2012). Udržitelný rozvoj. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

Nováček, P. (2015). Sustainable Development or Collapse, Regeneration and Transformation? Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

Pavlík, M., & kol. (2019). Regiony budoucnosti – spolupráce, bezpečí, efektivita. Praha: Grada.

Pilný, I. (2016). Digitální ekonomika – Žít nebo přežít. Brno: BizBooks.

Pilný, I., & Kučerová, T. (2014). Manéž informačního věku – Kdo uvízl v síti internetu. Brno: BizBooks.

Schönfelder, P., & Schönfelder, I. (2010). Makroekonomické souvislosti ochrany životního prostředí. Praha: C. H. Beck.

Smil, V. (2017). Globální katastrofy a trendy. Zlín: Kniha Zlín.

Spitzer, M. (2016). Kybernemoc! Brno: Host.

Varoufakis, Y. (2013). Globální minotaurus – Amerika, Evropa, krize a budoucnost globální ekonomiky. Praha: Rybka Publishers.

Vejchodská, E. (2009). Ekonomie a politika městského životního prostředí. Praha: OECONOMICA – VŠE.